

கோள கஞ்சா ரெய்டு

கவிதைத் தொகுப்பு
பாலன் சகாதேவன்

கேரள கஞ்சா டெங்கு

கவிதைத் தொகுப்பு
யாலன் சகாதேவன்

0777605664

நூல் விபரம்

தலைப்பு	:- கேரள கஞ்சா வடங்கு
நூலாசிரியர்	:- திரு. பாலன் சகாதேவன்
முகவரி	:- மஸ்க்கன் வீதி, நவக்கிரி.
பக்கங்கள்	:- i-xi, 1-21
கணனிப்பதிப்பு	:- ஜெயமூர் பிறிண்டேர்ஸ், 34, பிறவுன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
ISBN No	:- 978-955-35819-0-7
விலை	:- 150/=

மதிப்புரை

“நெஞ்சினிலே உணை வைத்தேன்
சாதனைகள் தந்தாய் வாழ்வில்
மின்மினிப்புச்சி என்னை
விடிவெள்ளி ஆக்கி வைத்தாய்”

பாடகனாய், நடிகனாய், நாடக ஆசிரியனாய், இசை நாடக நடிகனாய், வானொலிக் கலைஞனாய் பல்பரிமாணங்களைக் கொண்ட எழுபது(70) வயதை அண்மிக்கும் சகாதேவனின் “கேரளாக் கஞ்சா டெங்கு” கவிதைத் தொகுப்புப் பற்றிய சிறுகுறிப்பு.

இது அவரது வயதிற்குரிய பக்குவத்தைப் பேசுகிறது. பல இடங்களில் குழறுகிறார், அழுகிறார். சில இடங்களில் கொதித்து எழுகிறார் வயதை மீறி.

எழுபது வயது கொண்ட மனிதன் உள்ளடங்கி, பேச்சடங்கி, பெட்டிப் பாம்பாய் இருக்கிற காலத்திற்குள் கனவுகளோடும், மௌனத்தோடும், நிராகரிப்புக்களோடும் தனிமையோடும், வெறுமையோடும், மூச்சடங்கிப் போவதுதானே நமது வாழ்க்கை.

ஆனால் மண்ணில் புதையுமுன் தன் மண்ணைப் பார்க்கிறார். தன் இனத்தைப் பார்க்கிறார். தனது இனத்தின் இன்றைய இழிநிலையைக் காண்கிறார்.

நமது மொழி பண்பாடு, ஒழுக்கம், விழுமியம் யாவற்றையும் தனது அனுபவங்கள் கொண்டு பார்க்கிறார். இறுதியாய் கண்டவற்றை, கேட்டவற்றை அனுபவித்தவைகளைப் பாடுபொருளாய்க் கொண்டு கவிதை படைத்திருக்கிறார்.

முதலில் அவரது வயதிற்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!

தனது ஆளுமையைப் பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுத்திய சகாதேவன் அவர்கள், இலக்கிய வகைகளில் இராணியாய் விளங்கும் “கவிதை” யிடம் சரணடைந்திருக்கின்றார்.

படைப்புக்கான பாடுபொருளை இனங்கண்டு மனதில் இருத்தி, படைப்புக்களாக பிரசுரிப்பது என்பது இலேசான விடயம் அல்ல.

இளமைப்பருவம், காட்டாற்றுப் பருவம், அது கவிதை பாடுங்காலம்.

வேகம், ஆர்வம், கொந்தளிப்பு,
கதை ஊற்றெடுக்கும்
விழிகள் சிவக்கும் காலம்.

இங்கே

எழுபது (70) வயதிலும் அந்த இளமை முப்பது (30) வயதிற்கு
மீண்டும் தாவுகிறது. இல்லை பாய்கிறது.

இதுதான் அவரது மானுட நேசிப்பு. அதுவும் வயது கடந்தும் பருவம்
கடந்தும் வீரியம் கொள்கிறது. பதினேழு கவிதைகள், வெவ்வேறான
பார்வைகள் அனுபவங்கள், வீச்சுக்கள், தெளிவான கணிப்புக்களோடு
கவிதையாக பிரசவமாயிருக்கின்றன. அனைத்தும் முழுப் பிரசவங்களே.
வீரியமானவை தான்.

தாயோடு தொடங்குகிறது முதல் கவிதை.
தாயின் கருவறைதானே அனைத்திற்கும் தொடக்கம். ஆதலினால் என்னவோ
இவரின் “தாய்” என்றும் கவிதை இத்தொகுப்பிற்கு வாயிலாக அமைகிறது.

“கருணை கொள்ளும் நெஞ்சுடையாள்
இயற்கை அன்னை போல இவள்
இருத்தல் எம்மை வாழவைக்கும்”

தாய் பற்றிய கவிதைகளில் சொல்லப்படும் கவிதைகளில் இது
அடங்கினாலும் இயற்கையின் முடிவில்லா இருப்போடு, தாயின் இருத்தலைக்
கவிஞர் ஒப்பிடுவது வித்தியாசமானது. இலக்கணங்களுக்குள் அடங்காத
ஒப்பற்ற படைப்பு தாய். அது மட்டுமல்ல நம்மிடையே இருக்கும் தாய் பற்றிய
நினைவுகளும் அடையாளங்களும், இருப்பும் எப்போதும் நிரந்தரமானது
தானே.

இளையோரின் போக்குகள் இவரது பல கவிதைகளின்
பாடுபொருளாக உள்ளது.

இன்றைய இளையோரின் காதலும், கண்ணீரும் காவல்துறை
விவகாரமாக நீளுவது பண்பாட்டின் அழிவு.

முதிர்சியற்ற முற்றுப் பெறாத காதல் பற்றியவெட்டுமுகத்தை தனது
கவிதையில் இவர் வரைந்துள்ளார்.

“உற்றவர்கள் பார்த்திருக்க
பதினம்வாலைக் காரிகைகள்

படுந்துயரம் கேட்டீரோ?"
 "வைத்தியசாலை வரிசையிலே
 வருந்துகின்ற பாதிப்பேர்
 ஜீவனாம்சம் கோருதற்கு
 காவல் துறை வாசலிலே மீதிப்பேர்"

குடும்பம் என்றும் மிகச் சிறிய ஆதார சமூக இருப்பின் இன்றைய நிலமையினை எளிமையான சொற்கள் கொண்டு விளக்கியுள்ளார்.

யுத்தம், போர் என்னும் யுத்தத்தின் பிடியில் தப்பிப்பிழைத்துள்ள நமது இளையோரின் சமூகப்பொறுப்பு எத்தகைய நிலையில் உள்ளது? வரலாற்றின் பொறுப்புக்களையும் கனவுகளையும் எதிர்காலத்தையும் சூமக்க வேண்டிய இளையோரின் நடத்தைகள் இன்றைய இளைஞர் பற்றிய படிமமாக கவிதை அமைகிறது.

"ஒரு கையில் பியர் புட்டி
 மறுகையில்
 கையடக்கத் தொலைபேசி "

இவ்வாறு இன்றைய இளையோரின் அடையாளத்தைக் கூறிக்கொண்டு, இவர்கள் இருத்தலைத் தெருவிலே விட்டு விடுகிறார்.

பொதுவாக தெருக்கள் கட்டாக்காலி நாய்களுக்குச் சொந்தம்.

இவர் இளையோரின் மட்டில் கொண்டிருந்த பொறுப்புக்களின் தோல்வியும், கோபமும் ஆந்திரமுந்தான் அவர்களை இவ்வாறு பார்க்க வைக்கிறது.

"பாய் படுக்கை தேவையில்லை
 காப்பெற் போட்ட
 வீதியுண்டு
 பாவம் தெருநாய்கள்"
 வலி சுமந்த வரிகள் இவை.

இவரது கவிதைத் தொகுப்பில் கவிதைகள் பல நல்ல கதைகள் சொல்கின்றன. குறுங்கதைகள் சும்பவங்களால் இணைக்கப்பட்டு ஒருவித கவிதை வடிவம் பெறுவது கூட அழகாக வந்துள்ளது.

"சித்திரத்தேர் பார்க்க....." நல்லதோர் உதாரணம்.

உலகில் மிகப் பெரிய கொடுமை யாதெனில் உண்மை எனத்

தெரிந்தும் அதை வெளிப்படுத்தக் கூடியவர்கள் மெளனமாக இருத்தலே.

போர், போருக்குப் பின்னான சூழலுக்கு மிக நன்றாகவே பொருந்திப் போகும் இதில் மாற்றுக் கருத்திற்கு இடமில்லை.

பேசப்பட வேண்டிய நீதியை, உரைக்கப்பட வேண்டிய உண்மையை, சுட்டப்பட வேண்டிய போலியை, அடித்துக் கூற வேண்டிய அசிங்கங்களை ஒடுக்குவோர் முகத்தில் உரத்துச் சொல்லக் கூடியவர்களின் நத்தை ஓட்டு மெளனம் மதில் மேல் பூனை நடனம். யாரிடம் நோவது? ஆனால் கவிஞர் துணிந்து கூறுகிறார்.

“பட்டை தீட்டிய.....”

கண்டித்துச் சொல்வதில்லை” கஞ்சா என்றும் போதைப் பொருள் பற்றிக் குறிப்பிடாத நமது நாளாந்தப் பத்திரிகைகளே கிடையாது.

கைதுகள் நடக்கின்றன. கஞ்சா எரிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது எங்கிருந்து வருகிறது? எப்படி வருகிறது? இக்கேள்விகள் சாதாரணமாத் தோன்றினாலும் அதன் பின்னால் உள்ள அரசியல் பெரியது. இந்தக் கேள்வியும் கவிதையாய் விரிகிறது.

“சூரியனை.....”

“புதிரையார் அவிழ்க்க வல்லார் ?”

உன்னையே நீ உணர்வாய் - இது உலகப் புகழ்பெற்ற கிரேக்கத் தத்துவம். தன்னை அறிதல், தன்னிலை உணர்தல், இப்படியெல்லாம் நிறையவே பேச முடியும். இக்கோட்பாடு மிகச் சாதாரண வரிகளில் பொருந்தி வந்துள்ளது.

“உன்னோடு போராடு - உன்
தவறோடு போராடு
மனிதனாய் மாறிடுவாய்”

பலவீனங்களோடு போராடி, அதனை வெற்றி கொள்வனே உண்மையானவனாகிறான்.

“மனதடக்கி பண்பாடு
போற்றிடுவாய் தம்பி”
எளிமையான வரிகளில் வாழ்வியல் தத்துவம்.

“நாட்டிலோ வஞ்சம்

வீட்டிலோ பஞ்சம்”

.....
.....
அந்தியின் காலடிகளில்
நீதி மிதிபடுகிறது - நீங்கள்
மௌனமாக இருங்கள்”

“மௌனமாய் இருங்கள்” என்னும் கவிதை குடிகாரனையும், குடும்ப வறுமையையும் பாடினாலும் இன்றைய கையறுநிலை அரசியல், வக்கற்ற ஆன்மீகம் யாவற்றையும் எள்ளலாக, இவரது “மௌனமாக இருங்கள்” கவிதை எளிமையாகப் பேசுகிறது.

கவிதையின் தொடர்ச்சி போல இவரது 13 வது கவிதையின் இறுதி வரிகள் முக்கியமானவை.

அரசியலும், ஆட்சிப்பீடங்களும் சொல்லும் சமாதானமும், அமைதியும் எது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டப்படுகிறது.

“தொட்டிலையும் ஆட்டுகிறார்”

.....
ஆட்சிநடத்தடும்”

யுத்தத்தில் அமைதி கொண்டு வந்த கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஒருவகை ஒடுக்கு முறையாகவே, குறுங்காலக்கடன்கள், வங்கி நடைமுறைகளைப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. தேவையற்ற ஆசைகளை ஊட்டி பிரம்மையை ஏற்படுத்தி கடனைப் பெற வைத்து ஓட ஓட விரட்டுவது இங்கே சர்வசாதாரணம். தற்கொலையில் முடிவடையும் கடன்களும் ஏராளம்.

“வட்டிஆடு” நல்ல படிமம்

வாழ்க்கைப் போராட்டம் வட்டி கட்டும் நினைவை அறவே மறந்தவனுக்கு, தற்செயலாய் கதவு திறக்க கண்ணுக்கு முன்னால் வங்கிக்காரன். அவன் கட்டவேண்டிய வட்டிக்குச் சொன்ன வழிவகை.

“ஒற்றையாய் நிற்கின்ற மறியாட்டை
விற்று வட்டி கட்டும்படி

.....
.....
விரட்டி விட்டுச் சென்றார்கள்”

மனதின் ஆழத்தில் பாய்ந்து நெருங்குகின்ற இவ்வரிகள் “ஒற்றை”

“மறியாடு” இவ்விரு சொற்களும் தருகின்ற அதிர்வுகள் ஆழமானதே. யுத்தவடுக்களைச் சுமக்கும் எமது அன்னையர்களும்.... பெண்களுமாகமனதைப் பிழிகின்றன இவை.

சந்தக் கவிதை மொழி பெரும்பாலும் எல்லாக் கவிதைகளிலும் ஊடுருவி, தாளையத்தை மனதில் ஏற்படுத்தி தலையையும் ஆட்ட வைக்கிறது. வாசிக்கும் போது மனதிற்கு இனிய உணர்வை ஊட்டுகிறது.

அவரது “முன்பள்ளிக்கூட்டில்” இது அதிகமாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஆசிரியர் இல்லாமலேயே இனிக் கற்க முடியும் என்னும் அளவிற்கு கல்வியில் தொழில் நுட்பத்தின் தாக்கமும் செல்வாக்கும் உச்ச நிலையில் இருக்கும் நிலையில் சனசமூக நிலையங்களால் நடத்தப்படுகின்ற முன்பள்ளிகளை நம்மில் பலர் கருத்திலே எடுப்பதில்லை.

ஆசிரியர் தினங்களில் - கூட கவனம் எடுக்கப்படாத அவர்களை மனக்கண்முன் கொணர்கிறார்.

“அடம் பிடித்து நின்றாலும்

.....

வாழ்த்துவமே”

“வளைந்து கொடுத்தும்

வாரி அணைத்தும்”

எவருக்கும் புரிவதில்லை”

எதிர்கால தலைமுறைக்கு முதல் வடிவம் கொடுப்பது முன்பள்ளி ஆசிரியர்களே. இதை எத்தனை பேர் நினைக்கின்றார்? பளிங்கு போல கவிதை இது.

கவிதையை கடினமான மொழியை முதன்மைப்படுத்தி இவர் பேசவில்லை. தனக்குத் தெரிந்த சொற்களைச் சரியாகப் பொருத்தி விடயத்தை மரபு கலந்த கவிதையாக்கி இருக்கின்றார்.

படிமமம், உருவம், இருண்மை போன்றவற்றினூடாக இல்லாமல் தனது அனுபவமொழியில் கவிதை படைத்திருக்கிறார்.

“மதி கொண்டு போராடு நம்பி

விதி தோற்று ஓடும் பார் தம்பி”

ஞா.கனத் கீரியன்

அதிபர்

சகாதேவன் (வயது 70) சளைத்தவர் அல்ல.

யா/ உரும்பிராய் டீரா.க.த.க.பாடசாலை

உரும்பிராய்

பாலன் சகாதேவனின் கவிதைத் தொகுப்புடன்...

முன்னறிவித்தபடி ஒரு இனிய மாலைப் பொழுதில் தனது கவிதைத் தொகுப்புடன் சகாதேவன் என்னிடம் வந்தார்.

தனது கவிதைத் தொகுப்பை என்னிடம் தந்து இது தனது முதல் கவிதைத் தொகுப்பு. சரி, பிழை அறியேன். இதைப் படித்துப் பார்த்து ஏதாவது திருத்தங்கள் செய்வதாயின் செய்து இதை அச்சேற்ற ஏற்பாடு செய்து தரும்படி கேட்டார்.

நீண்ட காலம் நெருங்கிப் பழகிய நண்பர் என்பதாலும், எனது ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட பாடல்களில் ஒரு சில பாடல்களைப் பாடியவர் என்பதாலும், மறுக்க முடியாமல், தயக்கத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டேன். அவரது கவிதைகளைப் படித்த போது எனக்குள் ஆச்சரியம் முகை வெடித்தது. ஒரு சிறந்த பாடகனுக்குள் ஒரு கவிஞன் முகங்காட்டுவதை உணர்ந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஒருவருடையை கவிதையை திருத்துவதென்பது மகா மகா சிக்கலான விடயம். ஆனால் அவரது கவிதைகளைப் படித்த போது அந்தச் சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்ளும் அவசியம் இருக்கவில்லை. ஏனெனில் அந்தக் கவிதைகளில் பெருங்குறைகளைக் காண முடியவில்லை. சிலருடையை புதுக்கவிதைகளை வாசித்து விளங்க முடியாமல் நான் தவித்ததைப் போன்ற சிரமங்கள் எதுவும் அவரது கவிதைகளில் சிரமப்படவில்லை.

அவரது கவிதைகளில் சில இடங்களில் அழுத்தத்தையும் ஒரு சில பகுதிகளில் அமைப்பில் சிறு மாற்றத்தையும் செய்ததைத் தவிர வேற எதுவும் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், அவரது கவிதை குழந்தையின் பிரசவத்திற்கு நான் ஒரு மருத்துவிச்சியாக மட்டும் இருந்ததைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

தனது அனுபவங்களை தனக்கே உரிய எளிய, அழகிய மொழி நடையில் மிகச் சாதாரணமானவர்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக கவிதை படடைத்திருக்கிறார். அவரது கவிதைகளின் உள்ளடக்கம் கனதியானது, மாணுட நேயம் நிறைந்தது. மலையைக் குடைந்த மூடக்கிழவனின் இடைசியம் கொண்டது. இதுவே அவரது கவிதையின் பெறுமதிக்குச் சான்று பகர்கிறது. அவருக்கு எனது ஆசியையும் வாழ்த்துக்களையும் வழங்குகிறேன்.

தொழிலமைப்புடன்

உரும்பிராய்

வி.ஊகநாதன் (நக்கீரன்)

எனது கலைப்பயணமும் கவிதையும்

புத்தூர் மேற்கு நவக்கிரியில் வற்றாவாவி நிலாவரை விவசாயக் கிராமத்தில் பாலன் முத்தம்மா தம்பதியர்களின் மகனாக 1949.01.17 இல் பிறந்தேன். எனது ஆரம்ப கல்வியை அமெரிக்கன் தமிழ் கலவன் பாடசாலையிலும், அச்சவேலி தமிழ் கலவன் பாடசாலையிலும் பயின்றேன். பின் 1962 ஆம் ஆண்டு வயாவிளான் மத்திய வித்தியாலயத்தில் க.பொ.த சாதாரண தரம் வரை படித்தேன்.

என் கல்விப் பருவத்திலேயே (வயது எட்டு) எனது பாடும் திறமையைக் கண்டு வயாவிளான் மத்திய வித்தியாலயத்தில் சங்கீதம் கற்றுக் கொடுத்த ஆசிரியர் சங்கீதபூஷணம் திரு.அல்வின் தேவசகாயம் அவர்கள் எனக்கு முறைப்படி சங்கீதம் கற்பித்தார்.

1966இல் சாதாரண பரீட்சையை முடித்துக் கொண்ட பின் சங்கீதம் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை என்னைத் தூண்டியது. அதனால் ஆசிரியர் அல்வின் அவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று படித்தேன். அவர் கொழும்பிற்கு இடம்மாறிச் சென்றதால் சங்கீதம் பயில்வது தடைப்பட்டுப் போனது.

இதன் பின் வளலாய் ஹார்மோனியக் கலைஞர் திருவாளர் பிலிப்பு ஜயாவிடம் சங்கீதம் பயின்றேன். அந்தக்கால கட்டத்தில்தான் அவரது மூத்த புதல்வனான ஜோன் கபாஸ் அவர்களை என்னுடன் இணைத்து இசை நிகழ்ச்சி நடத்த ஏற்பாடு செய்து தந்தார். 1970 இல் வடமராட்சி மண்டலானில் நடிகமணி V.V. வைரமுத்து அவர்களின் சம்பூரண அரிச்சந்திரா மேடையேற்றப் பட்டது. அந்த அரங்கேற்றத்தில் ஜோன்கபாசிற்கும் எனக்கும் முதன் முதல் அரங்கேற வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

இதன் தொடர்ச்சியாக ஆலயத் திருவிழாக்களிலும் திருமண வைபவங்களிலும் எங்களது இசை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. இக்கால கட்டத்தில் எனக்கு நாடகங்களில் நடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கியது. ஏதோ நல்ல வேளையாக திரு.முருகேசு அண்ணா மற்றும் திரு. மயில்வாகனம் இயக்கிய "விதியின் சதி, மதியின் கண்ணீர்" என்னும் சமூக நாடகத்தில் கதா நாயகியின் தம்பியாக நடித்தேன். வயாவிளான் ஒப்பனைக்கலைஞர் திரு.வி.ஜயாத்துரை இயக்கிய "கயல்விழி" நாடகத்தில் பின்னணிப் பாடகனாகப் பங்கெடுத்தேன். 1971 இல் "கன்னியின் சபதம்" என்றும் சமூக சீர்திருத்த நாடகத்தை எழுதி, இயக்கி அரங்கேற்றினேன். அதே வருடம் உணவுக்கட்டுப்பாட்டு இலாகாவில் காவலாளியாகப் பருத்தித் துறையில் வேலை செய்த போது "நான் சென்ற பாதை" என்ற சமூக சீர்திருத்த

நாடகத்தையும் "உண்ணாணை உதைப்பன்" என்ற நகைச்சுவை நாடகத்தையும் எழுதினேன். அந்த இரு நாடகங்களும் சிறப்பிப்டி மேற்கு சனசக்தி சனசமூக நிலையக் கலைஞர்களை வைத்து, ஒத்திகை பார்த்து நெறிப்படுத்தி அரங்கேற்றிப் பெரும் ஆதரவைப் பெற்றேன்.

"இணைந்த உள்ளம்" நாடகத்தை எழுதி எமது கிராமத்துக் கலைஞர்களுடன் ஈவினை கிழக்குக் கலைஅரசி சனசமூகக் கலைஞர்களையும் இணைத்து இயக்கி குரும்பசிப்டி கலைஞர்களை ஒருங்கிணைத்து மேடை ஏற்றினேன். "விதியின் விளையாட்டு" என்ற நாடகத்தையும் எமது ஊர்க் கலைஞர்களையும் இணைத்து அரங்கேற்றினேன்.

1973 காலப்பகுதியில் புத்தூர் மேற்குக் கலைமதி இளைஞர்களையும், எமது கலைஞர்களையும் இணைத்து "மாறியது நெஞ்சம்" என்ற நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றினேன். அத்துடன் "விதி", "புதிய தோற்றம்" "மண்ணும் பொன்னும்" என்ற நாடகங்களுடன் சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த கலைஞர் அமரர் திரு. தைரியநாதன் அவர்களை அழைத்து அரிச்சந்திர மயான காண்டம் நாடகத்தை மேடையேற்றினேன். இதில் நான் சத்திய கீர்த்தியாக நடித்தேன். வளவாய் லிங்கம், சுழிபுரம் ராஜன் அவர்களின் தயாரிப்பில் உருவான "மயான காண்டம்" நாடகத்திலும் சத்திய கீர்த்தியாக நடித்தேன்.

2000ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுதலானத்தின் பிராந்திய ஒலிபரப்பில் FM. வானொலி மூலம் பல பாடல்களையும் படித்தேன். கவிதைகளையும் வாசித்தேன். 2017 இல் யாழ் FM. ஒலி பரப்பு மூலம் பல பாடல்களையும், அரிச்சந்திரா நாடகப் பாடல்களையும் பாடினேன்.

1995இல் நாட்டுப்பிரச்சனை காரணமாக இடம் பெயர்ந்து வன்னிமாவட்டத்தில் முழங்காவில் பிரதேசத்தில் ஏழு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தேன். இக்கால கட்டத்தில் வன்னியில் கிளிநொச்சி மாவட்டம், முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியா, ஆகிய இடங்களில்எனது கலைப்பணி தொடர்ந்தது. அனேகரின் வரவேற்பையும் பெற்றேன்.

1995இல் காலப்பகுதியில் கிராமிய உழைப்பாளர் சங்கத்தினால் நாடாத்தப்பட்ட "சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்" என்ற நாடகத்தில் பிரதான பாடகராகப் பணி புரிந்தேன். இருபாலை திரு.ச.பாலசிங்கம் இந்தநாடகத்தை எழுதி இயக்கினார். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மேடைகளை அலங்கரித்த இந்த நாடகம் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. 1985 காலகட்டத்தில் உரும்பிராய் திருவாளர். வி.ஜெகநாதன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட பாடல்கள் அமரர் யோன் கபால்

அவர்களால் இசையமைக்கப்பட்டது. வளலாய் திரு.மகேந்திரன், ஆவரங்கால் திரு. தயாளன் மத்தாளோடை சிங்கராசா (சிங்கம்) இளவாலை செல்வி யோகராணி போன்றவர்களால் பாடி ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்தப் பாடல்களின் ஒலிப்பதிவு மயிலங்காடு அமரர் பொன்னம்பலத்தின் ஸ்ரூடியோவில் நடைபெற்றது. இதற்குப் பக்க வாத்தியங்கள் வாசித்தவர்கள் மெலோடிக்கா: அமரர்.பிலிப் யோன் கபாஸ்(உரும்பிராய்), மென்ரலின்: அமரர் அருள்நாதன் (சுழிபுரம்) மாக்காஸ்: பாலன் சகாதேவன் (நவக்கிரி) தாளம்: திரவியம் தயாளன் (ஆவரங்கால்) தபேலா: மகேந்திரம் பிரபா(வளலாய்) போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இவற்றின் பயனாக இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் சான்றிதழும் பெற்றுக் கொண்டேன். 2017இல் வடமாகாண ஆளுனர் கௌரவ றெஜினோல்ட்கூரே அவர்களால் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் பொன்னாடை போர்த்துக் கௌரவிக்கப்பட்டேன். இன்றும் இலங்கை வானொலி FM. இன் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொள்வதோடு நேயர் வட்டச் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்து வருகின்றேன்.

இத்தகைய நீண்ட காலப் பயணத்தின் வழியாக கவிதை எழுத வேண்டும் என்ற ஓர்உள்ளணர்வு என்னைத் தூண்டியது. நான் கவிஞன் அல்ல. அவ்வவ்போது தோன்றும் எனது சிந்தனை உணர்வுகளைக் கவிதைகளாக எழுதி வைத்தேன். இன்று இந்த சிறிய கவிதைத் தொகுப்பை வாசகர் பெருமக்களின் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன். அவர்கள் தான் இதற்குத் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும்.

உண்மையுள்ள
பாலன்சகாதேவன்

நன்றியுரை

கவிதையில் எனக்கு அவ்வளவு ஈடுபாடு இருந்ததில்லை. நான் கவிஞனும் அல்ல. ஆனால் அவ்வப்போது என்னுள் துளிர்விட்டெழுந்த கவிதை எழுத வேண்டும் என்ற இயல்பான உந்துதலால் என் சிந்தனையில் தோன்றிய உணர்வுகளை என் மட்டத்தில் கவிதையாக எழுதி வைத்தேன்.

2000 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பிராந்திய ஒலிபரப்பான fm மூலம் நான் எழுதிய கவிதைகளை வாசித்தேன். அந்தக் கவிதைகளின் தொகுப்பாகவே இந்தச் சிறிய கவிதைத் தொகுப்பை இப்பொழுது வெளியிடுகின்றேன். இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை எனக்குத் தந்த இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தானத்தின் யாழ் fm சேவைத்துறையினருக்கு முதலில் எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வறுமைக்கோட்டுக்கு உட்பட்ட படைப்பாளிகளுக்கு நூல்களை வெளியிட அனுசரணை வழங்கும் பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு வடமாகாணம். இந்தச் சிறு கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட நிதி அனுசரணை வழங்கியமைக்காக எனது இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அத்தோடு கலாசார உத்தியோகத்தர் திரு.இ.ஜோன்சன் அவர்களை நன்றியோடு நினைவு கூருகிறேன்.

எனது இந்த சிறுகவிதைத் தொகுப்பை செழுமைப்படுத்தி அச்சேற்றி முடியும் வரை இதை சரி பிழை பார்த்து நிறைவு செய்த வி.ஐகநாதன் அண்ணன் அவர்களுக்கும் எனது மனங் கனிந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பிற்கு மதிப்புரை தந்த யாழ் உரும்பிராய் ரோ.க.த.க பாடசாலை அதிபர் ஞா.கெனத்தேமேரியன் அவர்களுக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியை நவில்கின்றேன்.

மேலும் இந்தச் சிறு கவிதைத் தொகுப்பை அழகுற கண்ணியில் அச்சடித்து, முகப்பு அட்டைப் படத்தையும் வடிவமைத்துத் தந்த ஜெயஸ்ரீ அச்சகத்தாருக்கு என்மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உண்மையுள்ள
பாலன். சகாதீதவன்

அன்பிற்கோர் அத்திவாரம்
 பண்பிற்கு ஒரு கட்டிடம்
 பாலுடன் இன்சொல்லும்
 ஊட்டி வளர்த்திடுவாள்
 பின் விளைவை முன்னுணர்ந்து
 அறிவூட்டி உணர்த்துபவள்.

ஈ.எறும்பு மொய்க்காமல்
 பறவை மேல் பறக்காமல்
 பத்தியம் தானிருந்து
 வைத்தியன்போல் பார்த்திடுவாள்,
 கண்ணுறக்கம் இல்லாது
 கண்ணை இமைகாப்பது போல்
 பண்ணிசைத்துத் துயில வைப்பாள்.

மனம் நோக நடந்தாலும்
 மன்னித்து ஏற்றிடுவாள்
 கடிந்துரைகள் சொன்னாலும்
 கருணை கொள்ளும் நெஞ்சுடையாள்
 இயற்கை அன்னை போல இவள்
 இருத்தல் எம்மை வாழ வைக்கும்
 தாய் என்றால் இவள் தான் தாய்
 இலக்கணங்கள் இவளுக்கு இல்லை
 இவள் அன்பு இலக்கியங்கள்!

பெற்றவர்கள் மனந்துடிக்க
மற்றவர்கள் அகம் மகிழ
உற்றவர்கள் பார்த்திருக்க
பதின்மவாலைக் காரிகைகள்
படுத்துயரம் கேளீரோ?

கையிலே குழந்தையுடன்
தான் நடக்க முடியாமல்
துயிர்சுமந்த மனத்தவளாய்
வைத்தியசாலை வரிசையிலே
வருந்துகின்ற பாதிப்பேர்,
ஜீவனாம்சம் கோருதற்கு
காவல்துறை வாசலிலே மீதிப்பேர்,
வேலியே பயிரை மேயும்
கோலத்தைப் போட்ட நாட்டில்
மலர் விட்டு மலர்தாவும்
பட்டாம் பூச்சிகளுக்கு
பயமா நெஞ்சில்?

உணர்வினில் வரையா வெறும்
உணர்ச்சியில் வரைந்த காதல்
ஓவியம் வெளுத்துப் போகும்
காவியம் பலது பாடும்!
இன்னாருக்கு இன்னாரென்று
எழுதி வைத்த ஈசனுக்கும்
சொல்லியும் தீர்வு உண்டோ?

பாலுக்கும் காவலாய்
 பூனைக்கும் தோழனாய்
 உறவுக்குள் சட்டம்
 உருமாறித் திரிகிறது,
 ஒரு கையில் பியர் பூட்டி
 மறுகையில்
 கையடக்கத் தொலைபேசி,
 வீதிகளில் சந்திகளில்
 விடலைகளின் கொண்டாட்டம்,
 வீதியிலே செல்லும் மான்களுக்கு,
 லீலைக்கடி சொற்சராங்கள்
 எய்துமனம் மகிழுகிறார்
 மானம் மரியாதை ஏதுமில்லார்,
 ஏன் என்று கேட்பதற்கு
 எவர் தானும் இல்லையென்றால்
 தம்பியர்கள்
 கண்டப்பிர சண்டந்தான்,
 வீட்டாரியலை, நாட்டாரியலை
 வீதியிலே மிதித்துப் போடும்
 பாதிவிடலைகளாம் இவர்களுக்கு
 பாய்படுக்கை தேவையில்லை
 காப்பெற்போட்ட வீதியுண்டு
 பாவம் தெருநாய்கள்!

விதி செய்த சதியோ என்ன
மதிகெட்டுப் போனதினால்
கருவுற்றுக் கதிகலங்கி
பதிவிட்டு வந்த நாங்கை
விழிபிதுங்கி நிற்கின்றாள்.

நீதி கேட்க யாருமின்றி
தனிமரமாய் ஆனதினால்
செல்லும் திசை தெரியாமல்
அல்லலுற்றுத் தவிக்கின்றாள்,
பத்து மாதம் கருவறையில்
சிறையிருந்த சிறு மலரும்
கறை படிந்த ஓவியமாய்
அன்னை அவள் கரங்களிலே.

களவியலில் தெவிட்டல் கண்ட
கயவன் அவன் கைவிட்டான்
பட்டறிவு பெற்றாலும்
பல்கலையில் படித்தாலும்
கற்பியல் கிடைக்குமென்று
கட்டுக்குள் அடங்காக் காமம்
கட்டினிலே சொன்ன மொழி
தொட்டிலிலே பரிசு தந்த
சோகத்தைச் சொல்வதற்கோ?

காதலனுடன் கூட
கன்னிமையை இழக்காத
கன்னியர்கள் நமக்கு வேண்டும்
எண்ணியிதை மனது கொண்டால்
பல்துயர்கள் குறைந்திடுமே!

முட்டுப் பானைக்குள் இருந்த என்னை
அரங்கினிலே பாட வைத்தாய்
நாவினிக்கப் பாடுகிறேன் - என்
தலை நிமிர்த்தும் கலைமகளே!
கனவினிலும் உன் நினைவு
நன்றிக்கு அதுவே வித்து.

சோதனைகள் வந்த போதும்
வேதனைகள் நேர்ந்த போதும்
நெஞ்சினிலே உனை வைத்தேன்
சாதனைகள் தந்தாய் வாழ்வில்.
மின்மினிப் பூச்சி என்னை
வெடிவெள்ளி ஆக்கி வைத்தாய்
நாடுநகர் போற்ற
வீடு புகழ் சேர்க்க
காடு கரம்பை ளங்கும் - உன்னை
நான் துதித்துப் பாடிடுவேன்.

சித்திரத்தேர் பார்க்க - அவளுக்கு
 மனது சிறகடித்தது
 பத்திரமாய்ச் சென்று வர - அனுமதி
 பத்திரமும் கிடைத்தது வீட்டில்

சீவி முடித்துச் சிங்காரித்து
 சிறப்புற உடுத்திக் கொண்டு
 பூவைத்துப் பொட்டு வைத்துப்
 கம்மலோடு மூக்குத்தி
 கழுத்தினிலே பொன்னால் மின்ன
 கைவளையல் சசிதமாக
 புறப்பட்டாள் பொடி நடையாய்.

சத்திர சந்தி தாண்டி
 சித்திரத்தேர் அசைவது போல்
 சிங்காரி செல்வதனை
 வீதி உலா வருகின்ற
 பொன்நகைக் கள்வன்
 கண்மணிக்குள் படமெடுத்தான்.
 மின்னல் கிழித்தது போல்
 கண்மூடித் திறப்பதற்குள்
 சிங்காரி கழுத்திலுள்ள
 சங்கிலியைக் காணவில்லை.
 அங்கம் நடுநடுங்க
 கண்கள் அருவியாக
 வாடிய பூங்கொடியாய்
 தேடிய சோகத்தை சுமந்து கொண்டு
 வீடுநோக்கி
 தள்ளாடித் தான் நடந்தாள்

வெள்ளி நிலா வானத்திலே - என்
சிந்தை பல கோணத்திலே
வந்தது கவிதை எண்ணத்திலே - பலர்
வாழ்வோமதுக் கிண்ணத்திலே!

நாட்டிலோ வஞ்சம்
வீட்டிலோ பஞ்சம் - மது
விற்பவன் வீட்டில்
அடுப்பு எரிகிறது -மது
குடிப்பவன் வீட்டில்
வயிறு எரிகிறது.
அந்தியின் காலடியில்
நீதி மதிபடுகிறது - நீங்கள்
மௌனமாக இருங்கள் - எது
நடக்கிறதோ! அது
நன்றாகவே நடக்கிறது - நீங்கள்
மௌனமாக இருங்கள்!

குடிகாரன் பேச்சுப் போல்
தானாய் எல்லாம் மாறுமென்று
தம்பட்டம் அடிக்கின்றார்!
தடம் போட்டு நிறுத்துதற்கு
திடம் கொண்டு வருவாரில்லை.
குடியனைப் பார்த்து இவர்
எள்ளி நகைக்கின்றார்
மதுப்பேயை ஓட்டுதற்கு
வெறியாட எந்த வீராசாமிகளுக்கு
நாங்கள் விண்ணப்பம் செய்ய?

வீ தீ யோ ?

மரத்தால் விழுந்தவனை
மாதேறி மிதிப்பது போல்
பஞ்சத்தால் அடிபட்டு
வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களை
மலைபோல ஏறுகின்ற
விலைவாசி நசுக்கிறது
குஞ்சு குருமன்களும்
தஞ்சமின்றித் தவிக்கின்றன!

கொலை பாதகத்திற்கு
புகழ்ச்சிப்பா வரையும் சூழலில்
விலைவாசி வலையினிலே
துடிதுடிக்கும் மனிதர்கள்
விடிவின்றிக் கிடக்கின்றார்,
மகிழ்ந்து வாழும் பூமியிலே
மாழ்வது தான் விதியோ?

இ
க்
க
ர
ய
ம்

அ
க்
க
ர
ய
ம்

இக்கரைக்கு அக்கரை
பச்சையாகத் தெரிகிறது
இச்சை கொள்ளச் செய்கிறது.
இக்கரையைப் பசுமையாக்கி
இக்கரையில் உள்ளவர்கள்
இசைவுடனே வாழ்வதற்கு
இயலுமைகள் செய்யாதார்
அக்கரைக்கு ஓடுகிறார்,
அக்கரையில் இக்கரையின்
வாழ்வியலைத் தொலைத்துப் புது
வாழ்வியலைப் போர்த்தவர்கள்
இக்கரையின் எதிர்கால
அவலங்கள் உணருவாரோ?

வாழ்க்கை என்னும் கானலிலே
வதங்கி மனம் சலித்தானும்
தன்பிள்ளை தளிர்க்க வென்று
தனையிழந்து கல்வி கற்க
வருத்தத்துடன் ஆனமட்டும்
பாடுபட்டார் தந்தையவர்.

வீட்டிற்குள் குடியிருக்கும்
வறுமையினை மனங்கொள்ளாது
மனம் போன போக்கினிலே
ஊதாரரிப் பிள்ளை போல
கூடாத கூட்டமெல்லாம்
கூடியே ஊர் சுற்றி
அலைகின்ற தன்மகனை
ஊரார்கள் தூற்றுவதை
சிந்தையிலே கொள்ளாமல்
தன் மகன் தவறு செய்யான் என
தன் நம்பிக்கை கொண்ட தந்தை
வண்ண வண்ணக்கனவு கண்டார்.
கல்லிலே விழுந்த பாளை
துண்டு துண்டாய் உடைந்தது போல்
வண்ணக் கனவு கலைந்த போது
கண்ணீரைத்தான் உகுத்தார்!

கட்புலன் ஆகாமலே
வட்டிக்கடன் குட்டி போடும்
பட்டி ஆடுகள் போல்.

வங்கியிலே வட்டிக்குக் கடன்னெடுத்து
வீட்டிற்குத் தேவையான
தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள்
உட்புகள் சகிதம் வாங்கி
எஞ்சிய காசைக் கூட
வாய்சுவைக்கக் கறிசோறி ஆக்கியுண்டு
கழிந்து போனது சில நாள்கள்.

நாலிரண்டு மாதங்கள்
நழுவியே சென்ற போது
வங்கியிலே வேலை செய்யும்
வட்டி கறக்கும் ஊழியர்கள்
படலையிலே தட்டினார்கள்.

வட்டியின் நினைவே இன்றி
படலையைத் திறந்த வீட்டான்
விக்கித்து விழிபிதுங்கி
பல்லிழித்து நின்றான்.
கழுத்தினை நெரிக்காத
குறை ஒன்று தான் வங்கியாளர்
வதைகின்ற வார்த்தைகளால்
வறுத்தனர் அவனை நன்றாய்.

ஒற்றையாய் நின்றமறியாட்டை
விற்பு வட்டி கட்டும்படி
வற்புறுத்திய வங்கியாளர்
பொலிசுடன் வருவோமென்று
விரட்டி விட்டுச் சென்றார்கள்!

உயிரோடு இருக்கையிலே
ஒருவேளை உணவு தானும்
மனமுவந்து கொடுப்பதற்கு
மணல்துகளும் மனங்கொள்ளார்
உயிர்போன பின்னாலே
பலநபாய் செலவு செய்து
நவபாடை வண்டியிலே
பிணத்தினை ஏற்றி வைத்து
மேளதாளம் கொட்ட
குடித்துவிட்டுக் கும்மாளம்
போடுகிறார், வெடிகொழுத்தி
மகிழ்வோடு பலர் செல்லும் காலமிது.

நாலுவாழை நட்டுவைத்து
வெள்ளை கட்டி எளிமையாக
கொண்டு செல்லும் பழையபாடை
புதிதுக்கள் தொலைந்து போனது.
ஆடம்பரம் வாழ்தையா
எளிமையை மிதித்து விட்டு!

குடிகாரன் மகன்தான் நான்
ஆனாலும் குடிப்பதில்லை
நிலத்தில் இருந்து கொண்டு
குப்பி விளக்கில் படித்தேன்
சொல்ல வெட்கப்படவில்லை
அடிக்குமேல் அடிவாங்கியும்
பல்லை இறுக்கிக் கடித்துக் கொண்டு
கண்ணீர் சிந்திப் படித்தேன்.

பள்ளிக்குச் செல்லாமல்
சாட்டுச் சொல்லி நிற்கவில்லை
தடைக்கற்கள் வந்தபோதும்
படிக்கற்கள் என நடந்தேன்,
தெய்வத்தை மறக்கவில்லை - முயற்சி
மெய் வருந்தக் கூலி தரும்
என்பதையும் மறக்கவில்லை,
விதியோடு போராடும் வாழ்க்கை
வீணில் அலைவதால்
இங்கேது நன்மை?
மதிகொண்டு போராடு நம்பி
விதி தோற்று ஓடும் பார் தம்பி!

கண்போன போக்கினிலே
கால்போக ஒட்டாது
மனதடக்கிப் பண்பாடு
போற்றிடுவாய் தம்பி!
உன்னையே நீ உணர்ந்து
உன்குடும்பம் தனையுணர்ந்து
உன்னோடு போராடு - உன்
தவறோடு போராடு
மனிதனாக மாறிடுவாய்.

ஆற்றிலே போட்டாலும்
அளந்து தான் போடு
கருமித்தனம் வேண்டாம் தம்பி
பையிலே பணமிருந்தால் - உன்
சொல்லுக்கு மதிப்பிருக்கும்
பணம் உனக்கு இல்லையென்றால்
நடமாடும் பிணந்தான் நீ!

சிறுதுளி பெரு வெள்ளம்
வார்த்தைக்குள் புதையலுண்டு
சுவர் ஒன்று இருந்தால் தான்
சித்திரத்தை வரைந்திடலாம்
பணமென்றும் சுவரெழுப்பி
வாழ்வென்னும் சித்திரத்தை
வரைந்து நீ வாழ்ந்திடுவாய்!

அடியாலே கொல்லாதவனை
நடையாலே கொல்லு என்ற
படித்த மொழி
நெஞ்சை உறுத்துகிறது.
அஸ்திரத்தால்
கொல்ல முடியாதவனை
சித்தாந்த
அஸ்திரத்தால் கொல்லு என்று
ஆளுங்குடி நலன் காக்கும்
மேதையர்கள் சொல்கிறார்கள்.

ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கும்
அதிகார மமதைக்கும்
அநியாய ஆளுகைக்கும்
மசியாமல் நிமிர்கின்ற
எதிர்காலத் தலைமுறையை
எடுப்பார் கைப் பிள்ளையாக்கி
கட்டுக்குள் வைப்பதற்கும்
அஸ்திரத்தால் அழியாமல்
போதை
வஸ்துக்களால் அழிப்பதற்கு
திட்டங்கள் எத்தனையோ!

போர் என்ற டெங்குவினால்
பொலுபொலென்று வீழ்ந்திறந்த
அவலங்கள் ஆறவில்லை
காயங்கள் மாறவில்லை
அந்தோ!
கேரளக் கஞ்சா டெங்கு
படையெடுத்து வருகிறது.
கேரளக் கஞ்சா டெங்கிற்கு
ஈழம் என்ன சாக்கடையோ?

சூரியனைக் காணாவிட்டாலும்
நாளாந்த பத்திரிகைகளில்

கேரளக் கஞ்சா டெங்கின்
 படையெடுப்பும் பற்றி பல
 சட்டம் போட்ட செய்திகள்
 படங்களுடன் வருவது
 கண்களை உறுத்துகிறது.
 கண்ணுக்குள் எண்ணெய் விட்டு
 கண் விழித்துக் காத்திருக்கும்
 கடல்கண் காணிப்பையும் துப்பி விட்டு
 கேரளக் கஞ்சா டெங்கு
 படையெடுத்து வருகிறதென்றால்
 புதிரையார் அவிழ்க்க வல்லார்?

பட்டை தீட்டிய
 உருத்திராட்சப் பூனைகளும்
 காவிச் சீருடை கச்சாமிகளும்
 குல்லா போட்ட அல்லாக்களும்
 இயேசு பெருமானை
 சிலுவையில் அறைந்து சாகடித்த
 வெள்ளைச் சீருடைச் சாமிகளும்
 வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை
 கண்டித்துச் சொல்வதில்லை.
 கொள்ளையடித்த பணத்தில்
 கொஞ்சச் சில்லறைகளை
 கோவில் உண்டியலுக்குள் போட்டால்
 ஆசீர்வதிக்கும் ஆசாமிகள்
 படையெடுத்து வரும்
 கேரளக் கஞ்சா டெங்கை
 பூண்டொடு அழிப்பதற்கு
 அறப்போர் தனைப் புரிய
 வீதிக்கு வருவார்களா?
 கண்டும் காணாதவர் போல்
 நமக்கென்ன என்று
 உண்டிடிருக்கும்
 இந்தப் போகிகள் - கொச்சை
 ஆன்மிகக் கஞ்சாப் போதையில்
 மயங்கிக் கிடக்கின்றார்.
 பிள்ளையையும் கிள்ளிவிட்டு

தொட்டிலையும் ஆட்டுகின்ற
அதிகாரத் துரைத்தனம்
எங்கள்
எதிர்கால தலைமுறையின்
ஆன்மாவைக் கொல்கிறது,
ஆண்டு அனுபவியுங்கள்
மீண்டெழு முடியாமல்
எங்கள்
இருப்புகள் அழியட்டும்
அப்பொழுது
அமைதி சமாதானம்
ஆட்சி நடத்தட்டும்!

காலாதி காலமாக
மரவுவழி கால்புதைத்து
மனிதத்தை அணிசெய்யும்
பண்பாடு காத்திடுவோம்!

மனிதத்தைத் தின்னும்
மரபுவழிப் பண்பாடுகளால்
பிணியுற்றுப் போனோம்
மனிதப் பண்பாடு காக்க
இனி அதில் புதுமை செய்வோம்!

மாற்றங்களை மறுதலிப்பதால்
ஏமாற்றங்களே எமனாகிறது
மூடத்தனப் பண்பாட்டால்
முடமாகிப் போனோம் ஐயோ!
உள்ளத்தில் உண்மை கொண்டு - அறிவு
வெள்ளத்தைப் பாய விட்டு
வண்டல்கள் போல் பண்பாடு
இருந்த இடம் விட்டகலும்
மனிதத்தை உயிர்ப்பிக்கும்!

இதயங்கள்
இசையால் வசமாகும்
உலகங்கள் - மழலை
மொழியாலே வசமாகும்
இசையிலும் தெவிட்டலுண்டு
மழலை
அமுதிற்குத் தெவிட்டலில்லை.

தெவிட்டாத இந்த
மழலைக்காக
எத்தனை பிரார்த்தனைகள்
எத்தனை நேர்ச்சைகள்
எத்தனை நோன்புகள்?

முன்பள்ளிக் கூட்டினிலே
ரீங்காரம் செய்து கொண்டு
முன்பள்ளிச் சிட்டுக்கள்
உலாவரும் எழில் கோலம்
வடிப்பதற்கு வார்த்தைகளோ!
பெற்றோர்க்கும் இல்லாத
பேரின்ப உவகையினை
சுவைக்கின்ற முன்பள்ளி
ஆசிரியை மணிகளைப் போல்
பேறுபெற்ற பிறவியுண்டோ?

அடம்பிடித்து நின்றாலும்
அமுது விம்மிப் பொருமினாலும்
குறும்பு பல புரிந்தாலும்
சிட்டுக்கள் தங்களுக்குள்
கட்டுமீறிக் குட்டுப்பட்டாலும்
கழிப்புகள் செய்தாலும்
அனைத்தையும் சகித்துக் கொண்டு
தாயாகத் தாதியாக
தகைமையினைச் சுமந்து கொண்டு
எண்ணெழுத்துக் கற்பிக்கும்

கண்போன்ற தெய்வங்களாம்
முன்பள்ளி ஆசிரியை
மணிகளை வாழ்த்துவமே!

முன்பள்ளிக் கூட்டினிலே
ஒவ்வொருசீட்டும்
ஒவ்வொரு மாதிரி
ஒவ்வொரு நடத்தையும்
வெவ்வேறு மாதிரி,
முன்பள்ளிக் கூட்டை
பிரிக்கின்ற மாதிரி
நடத்தைகள் அனைத்தையும்
மனதிலே கொண்டு
நேர்வழி நடத்திடும்
ஆசிரியை மணிகளை
மனங்கொண்டு போற்றுவமே!

குஞ்சுகளைத் தேடி
தாய்ப்பறவை
கூட்டுக்கு வந்து இரை
ஊட்டி மகிழ்வது போல்
முன்பள்ளித் தாயாதிகள்
காலையில்
முன்பள்ளிக் கூடம் வந்து
குஞ்சுகள் அறிவூட்டம் பெற
பிஞ்சுச் சிட்டுகள் நோகா வண்ணம்
மிஞ்சும் அன்பொடு படிப்பிக்கின்றார்.

விளையும் பயிரை
முளையில் தெரிந்து
வளைந்து கொடுத்துத்
வாரி அனைத்தும்
செல்லக் கோபம்
கோலம் காட்டியும்
ஆடியும் பாடியும்
பாடல்கள் சொல்லியும்
பக்குவமாய்ப் பராமரிக்கும்

இவர்கள் படும் சிரமங்களை
எவருக்கும் புரிவதில்லை.

கூலிக்கு மாரடிக்கும்
கள்ளத்தனம் இவர்க்கு இல்லை
குடும்பத்தில் குவிந்திருக்கும்
இடும்பைகளைச் சுமந்து கொண்டு - தம்
குடும்பத்துப் பிள்ளைகள் போல்
சிட்டுகளைப் பேணுகின்ற
முன்பள்ளி ஆசிரிய மணிகளை
நன்மனதாய் வாழ்த்துவோமே!

ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கும்
சித்குர மறதகீகும்
அநயா ஆளுகைக்கும்
மசயாமலி நுமர்கீய

எதர்காவத் தவையுறைய
எடுப்பர் கைபீளீளையாக்க
கட்டுக்களி வடிப்பதற்கும்
அஸ்துத்தாலி அநயாமலி
புறதை

வஸ்துக்களாலி அநயப்பதற்கு
தட்டல்களி எத்தனைபயா!

ISBN 978-955-35819-0-7

9 789553 581907